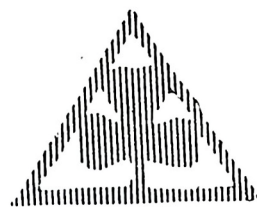

PIGESPEJDERNE

Det var dengang, det var Sommer!

Nº 8 SEPTEMBER 1940

Korpset meddeler...

Korpsets Sølvmedalje for godt Arbejde er tildelt Tropsfører Frk. Grethe Olesen, Viborg.

★

Spejderhuset:

Komtesse Naka Haugwitz har foræret et Værelse til Spejderhuset. Det skal hedde „Spejderskolens“ Værelse, og der er ingen Tvivl om, at der vil blive Rift om at komme til at bo netop i det.

★

Divisionerne:

Troppene i København er fra 1. September inddelt i følgende Divisioner:

Amager Division (Amager og Sønderbro Trop): Frk. Märta Stjernswärd.

Frederiksberg Division (2. Kbhvn., 2. Kbhvn. Blm., 3. Kbhvn. og Graagæssene): Frk. Märta Stjernswärd.

—? Division (Navnet endnu ikke bestemt) (Brønshøj, Fuglebakken og Dyssegaard): Frk. Inge Ehrenskjöld.

Hellerup Division (1. og 2. Hellerup, Bernstorff, Gentofte, Øregaard): Fru Grete Nicolaysen.

Lyngby Division (Holte, Folehave og Hvidegaard): Fru Gerda Frellesvig.

Vesterbro Division (Falkoner og Meiserne): Frk. Inge Ehrenskjöld.

Vildgæssenes Division (Sarjektjokko, Svappavara, Vas-sijaure og Senior): Fru Aase Andersen.

Østerbro Division (Jeanne d'Arc, 1. og 4. Kbhvn.): Fru Inge Hartnach.

Seniorer (Sct. Georg Trop): Frk. Karen Prior.

★

Ny Divisionschef:

Til Divisionschef for Østerbro Division er udnævnt: Fru Inge Hartnach, Jægersborgvej 150, Gentofte.

★

Nye Troppe og Tropsførere:

Hellerup Blaamejsetrop: Fru Grete Nicolaysen, Peter Bangsvej 240, Kbhvn. F.

Holbæk Trop: Fru Støbemester Vestergaard Hansen, Holbæk.

Vildgæssene fra Sarjektjokko: Frk. Kirsten Holbæk, Mad-vigsallé 8, Kbhvn. V.

★

Nye Tropsførere:

Viborg Trop: cand. mag. Frk. Lona Noring, Viborg.

Vildgæssene fra Svappavara: Frk. Vibeka Gunder Han-sen, Hyldegaardsvej 36, Charlottenlund.

I Kl. Spejdere:

Bente Juhl og Lizzie Nicolaisen, 1. Holte Trop.

★

Til Lykke!

Den 24. September fylder Slagelse Trop 25 Aar. Det er rart at være en gammel Trop, bedre at være en god Trop, og endnu bedre at være en god, gammel Trop. Vi haaber, at I de næste 25 Aar maa fortsætte Troppens gode Traditioner.

Tropsraadsformand *Fru Hojer* kan paa samme Dag fejre 25 Aars Jubilæum som Tropsraadsformand for Slagelse Trop. Troppen vil sikkert hylde sin Formand paa tilbørlig Vis, men ogsaa herfra skal lyde en hjertelig Tak for 25 Aars trofast og interesseret Arbejde i Det Danske Pigespejderkorps.

★

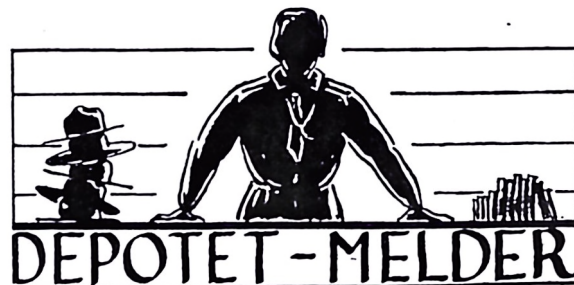
Fra Spejdernes Hjelpekorps:

I København er oprettet et Ordonnanskorps af Spejdere over 16 Aar, som den 27. August 1940 Kl. 19 i Politigaarden ved en højtidelig Parade blev præsenteret for Politidirektøren og stillet til Myndighedernes Disposition. — Fra Dansk Luftværnsforening er nu kommet den endelige Opgørelse over Beredskabsinstruktører med Certifikat, og Det Danske Pigespejderkorps har 117.

★

Ansvarsforsikring:

Hvordan er det med Korpsets Ansvarsforsikring for 1940? Der er mange, der har daarlig Samvittighed, ved jeg, saa jeg synes, I hurtigst muligt skulde lette den og indsende de 12 Øre pr. Spejder til Spejderkontoret, Lundsgade 6, København Ø. Postkonto Nr. 38427.

Nu nærmer den kolde Tid sig, hvor det er dejligt med lidt ekstra varmt Tøj. — Hvis I studerer Annoncen, saa vil I se, at Depotet har et stort Udvalg i Luffer — Vanter — Benklæder og Sokker, alt i reglementerede Farver.

Det lille Hæfte „Naar Danmarks kommende Dage“, udgivet af danske Mænd ved Knud Hee Andersen, faaes paa Depotet — 25 Øre.

Den ny opsmækkede Førerhat faas nu, Pris 10 Kr. — Vi minder ogsaa om Førerskindhandsker med Sluf til 9,50 Kr.

Kære Spejdere!

Har I været et Sted, hvor I traf jeres gode Venner og havde det netop saa dejligt, at I, fra I gik, glædede jer til at komme igen? Saadan er der i Spejderhuset. Og hvor er vi glade og taknemmelige hver Gang en af Korpsets „gode Aander“ har været paa Spil og skænket et nyt Værelse til Huset. Deres gode Eksempel maa smitte os andre. Ingen venter sig heldigvis, at vi alle skal komme med Møbler, men vi har jo faaet vore Sparekartoner, og Korpset har Grund til at haabe, at der hver Maaned bygges videre paa *dit* Spejderhus hjemme paa Væggen. Først naar vi alle er med, bliver vore 10 Ører tilsammen en Gave, som vi kan være bekendt at skænke Spejderhuset.

Siden sidst har jeg været paa Spejderskolen og set den i fuld Gang igen efter Sommerferien, det var morsomt at finde saa mange gamle Spejdere iblandt Eleverne. Alle „Glade i Landet“ vilde ønske sig til Skolen den 29. September til de traditionelle Haandboldkampe og glade Gensyn med gamle Kammerater og kære, kendte Steder. I Aar kan de fleste af os desværre kun være der i Tankerne, men vore Ønsker for det nye Skoleaar og Spejderskolens Fremtid sender vi lige saa varme trods Afstanden og takker for al den Gæstfrihed, gamle Elever og Korpset altid nyder paa Skolen — ogsaa et Sted, hvor man altid glæder sig til at komme igen.

Naar jeg tænker paa Spejderhus og Spejderskole, er det altid med Taknemmelighed over, at vi i Korpset har de to Steder, der saa levende knytter os sammen. Vi har mange andre Chancer til at mærke, at vi er en Helhed. En af dem er vore Korpsejere, hvor den spændende Korpsturnering plejer at finde Sted. Efter Traditionen skulde den næste løbe af Stablen Sommeren 1941, men Korpsejere kan vi ikke tænke paa i Øjeblikket. For at I, der nu er Spejdere, ikke skal gaa Glip af at mærke dette Pust af Samhörighed,

som følger med at tumle med samme Opgave, og for at ogsaa I kan komme til at kappes og sammenligne jeres Kræfter med Landets andre Patruljer, har Korpset gennem „Pigespejderne“ udskrevet en Konkurrence. I kan læse om den længere henne i Bladet. I faar her Lejlighed til at vise, hvad *deres* Patrulje ved samlet Arbejdslyst, Energi og Evner kan præstere.

Det har glædet mig at høre, at saa mange Troppe vil samles paa Kongens Fødselsdag. Med dyb Ærbødighed og de kærligste Lykønskninger vil vore Tanker gaa til vor Konge. Jeg ved ogsaa om mange Troppe, som forbereder sig paa at hjælpe med ved Salget af Nationalindsamlingens Kongenaal, og jeg vilde gerne gennem disse Linier bede alle I, der endnu ikke har meldt jer som Sælgere, om at gøre det. Adskillige af jer har sikkert givet Penge til Nationalindsamlingen, men det er jo ikke de store Beløb, Pigespejdere raader over. Saa hvad vi ikke kan give i Penge, kan vi give i Form af Tid og villige Ben til at gaa og forhandle Mærkerne.

De fire Spejderkorps sender sammen en Lykønskning til Kongen. Fru Suzanne Lassen har smykket denne Spejderkorpsenes Hilsen med en meget smuk Tegning.

Har I set det lille Dannebrogssflag, som Depotet sælger, og som vi har Lov til at bære paa vores Uniform. Det er godt altid at have sit Flag for Øje — og jeg vil citere for jer, hvad Ove Holm skriver i „Spejdernes Magasin“ om Dannebrog:

„Den rød-hvide Dug skal ikke alene vaje over et Land, der er frodigt og skønt, men over et Folk, som har en rank og sund Ungdom. Flagene kan købes for Penge, men en rask og sund Ungdom kræver en Indsats af hver enkelt af jer. Bort med al Slaphed, gennemfør det, du har planlagt, styrk din Vilje.“

Hilsen!

Spejderchefen.

Der var engang en Konge

Af Axel Juel.

Der var engang en Konge, som var elsket og æret af alle i sit Land — Saadan begynder mange gode Eventyr, og saadan vil det, jeg har at sige, kunne fortælles om mange, mange Aar, som om det var et Eventyr.

Han var elsket og æret af alle, ikke bare fordi han var Konge, men først og fremmest fordi han var en kongelig *Mand*, som i alt, hvad han gjorde, og i alt hvad han sagde, viste, at hans Undersaatters Glæde var hans Glæde, og deres Sorg var hans Sorg.

Ved store og lykkelige Begivenheder var det, som samlede han i sit Hjerte hele Landets Lykke, og han talte Ord til sit Folk, som udløste det, hver enkelt følte og tænkte, og hele Landets Jubel ombøgede ham.

Men det er i Nøden, man skal kende sine Venner, og det er i Landets Nød, at dets Konge skal vise, at han er en helt rigtig Konge, for saa skal han kunde bære hele Landets Sorg uden at segne.

Og Sorgen kom til det lille Land og dets Konge: Krigen rasede i den store Verden udenom, og Krigens ubønhørlige Love medførte, at ogsaa dette lille Land blev besat. Men de Fremmede viste Agtelse for det lille Folk og allermest for dets Konge, som værdig og rank bar hele Landets Sorg, og som i alt hvad han gjorde, og i alt, hvad han sagde, styrkede sine Undersaatters Tillid og Haab og Tro.

Medens de ledende Mænd ude i den store Verden altid var bevogtet af tusinde væbnede Krigsmænd, red Kongen i dette Eventyr hver Morgen gennem sin Hovedstad ganske alene, og han hilste smilende og opmuntrende paa sine Undersaatter, som glade tog hans Hilsen med til Dagens Gerning.

Saa hændte det en tidlig Morgenstund, at en af de Fremmede, som ikke kendte Kongen, saa ham komme ridende i sin Officersuniform, og han undrede sig over, at alle kendte ham og hilste saa ærbødigt, og da en lille Mælkedreng kom imod ham, standsede og stillede sine Flasker paa Fortovet, mens han frejdigt og ærbødigt tog sin Hue af for Rytteren, saa sagde den Fremmede til

ham: „Sig mig, hvorfor I allesammen hilser paa den Officer?“

„Det er, fordi han er vores Konge,“ svarede Drengen.

Nu blev den Fremmede endnu mere forundret og sagde, idet han saa sig om: „*Kongen!* — Men hvem passer da paa ham?“

„Det gør vi allesammen,“ svarede Mælkedrengen med et stort, stort Smil, og han slog sig for Brystet for at sige: Og det er jeg ogsaa med til.

Den Fremmede gik tankefuld bort.

Den 26. i denne Maaned indtræffer en stor Begivenhed, for den Konge, jeg har fortalt om, og som er en virkelig Konge, *Danmarks Konge, Christian X*, fylder den Dag 70 Aar, og alle hans Undersaatter, fra den lille Mælkedreng til Statsministeren, vil forenes i Trang til at vise ham Taknemmelighed og Tillid.

H. M. Kongen med sine to mindste Børnebørn, Prins Ingolf til venstre og Prinsesse Margrethe til højre.

Ogsaa Spejderpigen
kan faa en kongelig
Hilsen med paa sin
„Bytur“.

Kong Christian X af Danmark

Hans Hartvig Seedorff Pedersen.

Mel. Langt højere Bjerge.

*Der rider en Konge i Sol og i Blæst
igennem sit arvede Rige.
Og Blomsterne flyver mod ham og hans Hest
fra By og fra Bondemands Dige.
De nikker fra Sadlen, de fylder hans Savn —
og lægger uvisneligt Grønt om hans Navn.*

*Naar red vel en Herre saa smilende tryk
igennem de skiftende Dage!
Hans Sind — det var følsomt. Men rank var
hans Ryg.
Og stolt kan han se sig tilbage.
Hans Gerning var ikke en Leg, men et Værk.
Og Viljen, der bar det, var trofast og stærk.*

*Og dybt ind i Sagaen red han den Dag,
da Landet mod Sønder var vundet,
da Friheden løste for Sange og Flag,
hvis Flugt gennem Slægter var bundet.
Da takked vi stille, da folte vi hedt,
hvor Kongen og Folket — hvor Danmark var ét.*

*Man spurgte mig ude: hvor vover vel han,
en Hersker, at færdes saa ene?
Jeg svared dem: han er vor frieste Mand —
dog rider han aldrig alene.
Han skærmes blot ikke af Vælde og Magt.
Om Kongen af Danmark staar Hjærterne Vagt!*

August 1939.

Ovenstaaende Sang er fra Sanghæftet „Alsang“. Poul Branners Forlag.

En Korps-Patrulje

Konkurrence

Hallo — alle „Viber“, „Ugler“, „Bier“, „Skovtrolde“ — hallo alle Patruljer med og uden Navne, vil I være med til at kappes i Vinter?

Korpset vil igennem „Pigespejderne“ udskrive en Konkurrence, som skal hedde:

MIN HJEMSTAVN

Hver Maaned bringer Bladet nye Opgaver, og Besvarelserne samler Patruljen i et Hæfte, som indsendes til Bedømmelse. Vi starter i dette Blad og fortsætter indtil April.

I skal faa Brug for alle jeres mange Talenter — baade i at tegne og skrive, i Naturkendskab, Egenskendskab, i at trave og maaske ogsaa i at sy! Derfor kommer det an paa, om Patruljen kan fordele Arbejdet, for hvad den ene ikke kan, forstaar den anden sig paa, og det gælder naturligvis om, at I hjælpes ad, for kun derved kan jeres Patrulje opnaa det bedste Resultat.

Det er første Gang, Korpset prøver at holde en Landspatruljekonkurrence, og noget saa spændende vil det sikkert krible i alle Patruljerne om at være med til.

De Regler, som kommer i „Pigespejderne“, maa følges, men ellers bliver det jeres Interesse, Kunnen, Humør, Fantasi og Kærlighed til, hvad der er omkring jer, som skal give Opgaven Liv og Indhold.

Og selv om jeres Patrulje er ny og ikke før har prøvet at løse lignende Konkurrencer, saa tag fat alligevel. Øvelse gør Mester, og kommer I ikke denne Gang mellem de første, saa bliver det saa spændende at være med, og man skal aldrig snyde sig selv for en god Oplevelse! Desuden er det Patruljens Ære, det gælder, og enhver Opgave løst med Flid og Omhu har Chansen for at blive den bedste. * Saa klemmer vi paa!

Første Opgave i Hjemstavnskonkurrencen

Fra 15. September til 15. Oktober

1. Hver Patrulje laver et **Hæfte af graat eller brunt Karduspapir**. Hæftet skal i lukket Tilstand være

31 × 42 cm (længste Maal langs Ryggen).

Sy ikke Hæftet sammen, for først efterhaanden, som Opgaven skrider frem, kan I se, hvormange Blade, I faar Brug for.

Hæftets Omslag udsmykkes efter Fantasi og Evner. Det skal være tydeligt mærket med:

Patruljens Navn og Troppens Navn,

og det skal fremgaa af Omslagssiden, hvad Hæftet handler om.

Omslagets 2. Side skal indeholde en Liste over Patruljens Medlemmer med: Navn, Fødselsaar og Dato samt Indmeldelsesdato i Korpset.

2. **Tegn et Kort over jeres By.**

A. Der tegnes: Et Oversigtskort over Byen og følgende Ting skal indtegnes paa Kortet: Hovedgaderne, Kirker, Raadhus, Banegaarde, Rutebilstationer, Politistationer, Gas og Elektricitetsværk, Brand- og Redningsstation, nogle Skoler og Banker, Musæer, Postkontorer, Biblioteker, Hospitaler, Børnehjem og Alderdomshjem o. lign. Vejene ud af Byen.

(Mindste Maalestok 1 : 15,000*).

Kortet forsynes med Maalestok og Nordpil.

NB. For Patruljer i **København** lyder Opgaven saaledes:

2. **Tegn et Kort over jeres By.**

A. Der tegnes Oversigtskort (Skeletkort) med de vigtigste Hovedfærdselsaarer — Kanaler,

*) d. v. s. 1 cm = 150 m.

Parker, Søer i selve Byen — samt Hovedgader og Veje ud af Byen og de vigtigste offentlige Bygninger, Kirker, Slotte og Musæer indtegnes paa Kortet.

(Mindste Maalestok 1 : 30,000*).

Kortet forsynes med Maalestok og Nordpil.

Giv Agt! Pas paa følgende:

Opgaverne løses af Patruljen, som den er sammensat pr. 15. September. Nye Spejdere, som indmeldes eller flyttes over i Patruljen i Vinterens Løb, skal ogsaa deltage i Konkurrencen.

Det gælder om, at alle i Patruljen tager aktiv Del i Konkurrencen. Derfor underskrives hver løst Opgave med Navnene paa de Spejdere, der har været med til at løse denne Opgave.

Patruljeføreren kan eventuelt skrive om den nærmere Arbejdsfordeling.

Hver Patrulje indsender en Løsning.

Opgaverne løses efterhaanden og i den Rækkefølge, som de offentliggøres i „Pigespejderne“ (fra Sept.—April).

I maa hente Vejledning hos Tropsførerne, fra Biblioteker, hos jeres Lærere, paa Musæer o. s. v. I maa bruge Kort og Bøger — I maa klippe ud, klistre og farvelægge, men det er en Selvfølge, at alt, hvad der er skrevet og tegnet og klistret ind i Hæfterne selvstændigt er samlet af Patruljens Spejdere.

Opgaverne maa gerne udføres paa andet Papir, som i saa Fald klistres ind i Hæftet.

Hæfterne og eventuelt andet Materiale, som skal indsendes, er Patruljens Ejendom, og returneres efter endt Bedømmelse.

Naar Konkurrencen er sluttet bedømmer Tropsføreren og hendes Hjælpere (f. Eks. Tropsraad eller Førere fra andre Korps) Troppens Hæfter og indsender den eller de bedste (som vi haaber, Troppen har en Præmie til) til Divisionen:

af 1—3 Patruljer indsendes	1 Hæfte
- 4—6 — — —	2 —
- 7—9 — — —	3 —
o. s. v.	

Divisionschefen med Hjælpere bedømmer de indsendte Hæfter, og Divisionen udsætter 2 eller flere Præmier for de bedste Patruljer indenfor Divisionens Troppe.

De Divisioner, som endnu kun har faa Troppe, vil blive slaaet sammen, saaledes at nogenlunde lige mange Troppe fra hver Del af Landet har Chancer for at komme med i den endelige Bedømmelse.

I de Divisioner, hvor Divisionschefen selv har en Tropp, bytter vi saaledes, at en Divisionschef aldrig kommer til at bedømme sine egne Patruljers Arbejde.

*) d. v. s. 1 cm = 300 m.

De af Divisionscheferne udvalgte Løsninger indsendes til Korpsset, og saa er det spændende, om det er

JERES PATRULJE, SOM VINDER EN AF KORPSETS PRÆMIER

Hvad Præmierne bliver, er endnu hemmeligt, men kan vi gennemføre *Korpsturneringen i 1941*, kommer *Løsningen af Patruljernes Hjemstavnskonkurrence* til at gælde med.

Seniorpatruljer maa gerne deltage i Konkurrencen, og deres Besvarelser vil blive bedømt særskilt.

Spørgsmaal vedrørende Konkurrencen sendes gennem Troppen til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense.

Der har været skrevet og talt meget om, hvad vores Motto: Vær beredt! indeholder. Vi skal være beredt til at hjælpe andre, til at dygtiggøre os, til at møde Modgang og meget mere. Det er altsammen rigtigt, og jeg skal ikke modsige noget af det, men jeg kunde have Lyst til at supplere det med en lille Ting, som vi sjældent taler om. Vær beredt har en praktisk Side, der hedder Orden. Jeg er selv født uordentlig og véd, hvad det vil sige at føre en stadig Kamp med Tingene for at holde dem paa Plads, men jeg synes, at vi uordentlige ikke skal nøjes med at sende misundelige Blikke til dem, der tilsyneladende uden Anstrengelse klarer den Side af Sagen.

Der stod i forrige Blad, hvordan en Kone havde opdraget sine Børn. Der var hele Løsningen: En Plads til hver Ting og hver Ting paa Plads. Har man først fundet en Plads, er det egentlig ikke saa svært at lægge Tingene der, og tænk, om vi i Mørke kunde gaa hen og tage det, vi skal bruge. Det kan nok blive nødvendigt til Vinter under Mørklægningen. Prøv det af og til — det er ligefrem spændende.

Man faar saa tit den Undskyldning, at en Spejder ikke har haft Tid til at tage Uniform paa. Hvis Uniformen med Strømper og det hele

altid hænger parat, er det et Øjeblikks Sag at tage den paa, og det kan vi maaske ogsaa faa Brug for en skønne Dag, hvis der bliver hurtig Udrykning.

Der stod ogsaa i et Blad, at man skulde kunne sin Rygsæk udenad. Ak ja, det er saa sandt, saa sandt, og man burde ogsaa kunne sine

Skuffer udenad. Skal vi, der er født uordentlige, ikke tage os selv i Nakken og faa sat lidt System i Tingene, saa vi ikke, naar det gælder, kommer for sent eller mangler det halve, fordi vi hverken havde en Plads til Tingene eller Tingene paa Plads, kort sagt, fordi vi ikke var beredt? *Rete.*

„Den rette bog i det rette øjeblik —

De af jer, som følger med i Aviserne, har set, at der i Slutningen af August paa Paladsteatret i København blev forevist en Film: „Ungdom og Bøger“. Men de færreste af jer har vidst, at ogsaa vort Korps har sin Andel i dens Tilblivelse. Det har vi imidlertid, idet *Fru Ida Thorbek* gennem flere Aar har været Korpsets Repræsentant i „Udvalget til Bekæmpelse af Smudslitteratur“. Det sidste Resultat af dette Udvalgs Arbejde er en god Film, som vi haaber, mange af jer faar Lejlighed til at se.

En propaganda-film er svær at lave; man kunde stille det, man vil bekæmpe, saa grelt op, at alle vil vende sig i afsky fra det — eller man kan idealisere sin gode sag — begge dele er vanskeligt, naar det drejer sig om film, og udvalget har sammen med Thomas P. Hejle derfor valgt i en ramme skabt af H. C. Andersens eventyr om nissen hos spækhøkeren, gennem en række gode scener og montager at give et billede af biblioteksvæsenets udvikling og teknik. Resultatet var en lille god film, der med interesse vil blive set af ungdommen landet over.

Filmens fyndord er: „den rette bog til den rette mand i det rette øjeblik“ og fortæller dig, hvordan du paa biblioteket omme i gaden kan blive vist til rette med de bøger, du har brug for til din danske stil til hjemstavnskonkurrencen eller til at fylde tiden godt ud med i de lange aftner.

De lange aftner — ja de bliver jo nok ekstra lange i mørket i aar, og de skulde gerne bruges til andet end til at sove i — og man læser udmærket ved en 15 lypære, naar radioen er lukket. Jeg kan godt se, at en del af jer rynker paa næsen, mens I ser op fra den fortsatte, aah saa spændende roman i det illustrerede ugeblad og spørger: hvorfor skal vi altid læse *gode bøger*? og I vrænger en lille smule, mens I siger det.

Det skal vi, fordi vi bliver *klogere*, og fordi vi *paavirkes* meget mere af det, vi læser, end vi aner, især naar vi er unge og ubefæstede. Det skrevne og læste ord spiller en rolle for hele vor livsindstilling og bedømmelse af mennesker og forhold. For altfor mange smaa piger med swing i haaret og i kjolen er det det højeste i verden at se mystisk ud som en Garbo, blive gift med en millionær eller en Tarzan og leve af kyllingesalat og cocktails — hvorfor? fordi de aldrig læser andet end halv- og helskidte blade, som altid beundringsværdigt varieret beskriver de samme i ordets dybeste forstand aandsforladte typer.

Dér er det, at livet er meget rigere end som saa, det rummer mange flere muligheder end millioner og broncefarvede Tarzan'er i maaneskin, og det er denne mangfoldighed, den virkelige forfatter evner at fange og meddele i sin *gode bog*.

En god Bog giver os for det første meget, vi nikker genkendende til hos os selv eller andre, men den aabner ogsaa vore øjne for andre værdier og andre veje, end dem vi selv trasker flade i det daglige.

I øjeblikket er vi temmelig stavnsbundne, men takket være bøgerne er der ingen grænser, vi ikke kan komme over, ingen afstande, der er for lange, og selve uendeligheden ikke større, end at tanken kan rumme den i et nu.

Den rette bog i det rette øjeblik er ikke altid saa let at finde hjemme, de fleste bøger i reolerne kender man, og en del har man set sig gal paa paa grund af det kedelige omslag eller titlen. Men gaa saa hen paa biblioteket og snak med Nigger, Rete, Haralda Poulsen eller hvem, der nu ellers staar for det i din by, og forklar dem, at du skal have en god bog, hvor det gaar godt tilsidst, og hvor det ikke begynder med flere sider natur-

beskrivelser. Og du skal se, de finder den rigtige bog til dig og bytter den til en endnu bedre — indtil du en dag opdager, at du ikke kan undvære en god bog i din fritid, og at du egentlig godt kan glæde dig over det, der før kedede dig — og at du ovenikøbet ikke gaar af vejen for skønheden i det sørgelige — men den dag er du ogsaa blevet voksen.

Sund ungdom læser gode bøger — og den bliver bedre af at læse dem!

Annasofie.

BLAAMEJSEFØRER

Spild- og Vildfrugt . . .

Selv om man bare er Blaamejse og 8 Aar, hører og læser man Landet over om de 2 Ting, — nogle Blaamejser har maaske allerede været ude og samle Æbler op, andre staar for Tur . . .

Men var det ikke ogsaa en Opgave her i September, hvor det myldrer med Frugter og Bær, at tage en Tur ud i Landet for at opdage, hvor meget spiseligt, der findes? Danmarks Jord er gavmild — og enhver Dansk burde kende de Vækster, der Aar efter Aar bærer Frugt, som en Gave til Dyr og Mennesker.

Brombær, Hyldebær og Rønnebær kender vel de fleste, men har dine Blaamejser smagt Slaaen, eller kender de Revling og Multebær? Ved de, at Hyben er en meget værdifuld Frugt til Suppe og Syltning? Jeg ved en Blaamejse, som sagde, at det kunde hun godt forstaa, for naar Rosen var saa smuk en Blomst, maatte dens Frugt da ogsaa være noget særligt! Bøgetræets Frugt „Bog“ kan ogsaa spises, den er meget olieholdig, saa meget, at man har overvejet en Indsamling for at udvide Spiseolie, hvilket blev gjort under Verdenskrigen.

Paa Marken er Kornet kørt i Lade, men prøv alligevel at finde Aks af de forskellige Kornsorter . . . det maa være en Æressag for enhver Blaamejse

at kende de Kornsorter, der giver hende det daglige Brød.

Dette er kun Forslag, men hvis du skaffer dig Oplysning om Tingene, enten gennem Bøger eller ved Hjælp af Mennesker, der har mere Viden end Du selv, kan du faa mange gode Blaamejse-ture i dette Efteraar. Og efter en saadan Tur er der maaske Jordbund for følgende lille Underholdning:

LILLE RIDDER JØRGEN

af Elsa Beskow.

Lille Ridder Jørgen gaar saa uforsagt mellem Skovens høje Træer paa Dragejagt: „Kære Onkel Fyr og rare Onkel Gran, jeg aldeles ingen Drage finde kan. Store stærke Onkel Eg og lille Søster Røn, smukke fine Søster Birk og gyldentgrønne Løn, jeg vil fælde Dragen — er den nok saa stor — men af Drage ser jeg ikke mindste Spor.“

(Træerne svarer)

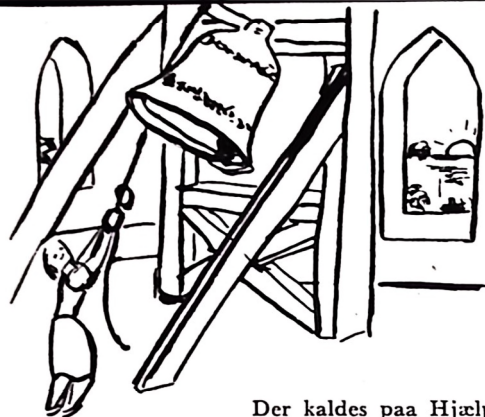
„Her i Skoven er der ingen Drage mer, i den vide Verden finder du vist fler. Hør — lille Ridder Jørgen, vent, saa skal du faa Gaver med paa Vejen, for vi skilles maa. GULDKRONEN faar du først af Onkel Løn, saa et dejligt HALSBAAND af vor Søster Røn. Det kan passe herligt, naar du sidder godt sammen med Prinsessen paa dit høje Slot. Fyr og Gran dig skænker KOGLER, store, smaa, dem skal du kaste efter Trolde de graa. Egen gi'r en KNIPPEL, saa er du da tryk, Haslen skænker PISK til Dragens lede Ryg. Birkens RIS skal bruges paa et særligt Sted, Pilen gi'r dig VIDJER at binde Dragen med. Brune HASSELNØDDER og TYTTEBÆR smaa skal du ogsaa med fra os i Posen faa.“

„Rid saa, lille Jørgen, ud i Verden vid og sær — hele Skoven ønsker dig til Lykke med din Færd!“

Udrustet med broget Efteraarslov og lidt Fantasi ser den nydelig ud — og naar Blaamejserne selv har samlet Materialet, har den sin Værdi.

Nu, hvor Interessen for Ispinde snart er uddød, skal Interessen for Sparemærker faa nyt Liv, Blaamejserne skal kappes om at faa deres Kartoner fyldt . . . alle maa være med!

Emmy.

Seniorspejder!

Tag ud paa Landet

Der kaldes paa Hjælpsomhed og Samarbejde alle Vegne fra — i nedenstaaende Artikel gør en af jeres Spejderkammerater jer opmærksom paa en af de Maader, hvorpaa man kan føre det ud i Praksis.

Maaske faar du ogsaa Lyst til at være med, naar du har hørt hende fortælle:

Det er da klart, vi tager paa Landet i Sommerferien, men paa hvilken Maade? Der er nok at vælge imellem. Jeg har som saa mange Gymnasiaster og Studenter en lang Sommerferie, næsten den eneste Tid paa Aaret, der er ens egen, og den kunde jeg jo nemt bruge til Daseferie. Men mon der ikke skulde være en mere nyttig Facon at bruge Sommeren paa. Jeg har jo nok af Kræfter, og Landboerne mangler Hjælp i Sommertiden. Ergo, jeg tager ud og hjælper dem! Saa læste jeg i Aviserne om Studenterhøsthjælpen, som Anne Lise Rubow nu ogsaa har faaet udvidet til at gælde Studiner og kvindelige Gymnasiaster. Anne Lise finder de Gaarde, der mangler og gerne vil have Hjælp, og ordner det for os, saa vi finder en passende Gaard.

Jeg valgte en Præstegaard, og min Kammerat en Proprietærgaard ved Siden af. Vi cyklede dertil, saa vor eneste Udgift var til lidt Mad paa Vejen. Vi blev hurtigt hjemme paa vore Gaarde og følte os som de bedste Venner af Familien. Om Morgen Kl. 7 stod vi op. Jeg tog Forklædet paa og saa ned i Køkkenet, lave Havregrød og dække Bord, til Præsten kom. Naar der var taget af Bordet, og Opvasken var til Side, kom Turen til Haven, en kæmpestor, gammel Præstegaardshave, men naar vi hjalp hinanden, kom den da til at se nogenlunde ud. Jeg lugede alt det, jeg kunde, rev og kørte med Trillebør, eller vi plukkede Bær den ganske Dag og syltede saa stærkt, vi orkede. Naar der var Tid, hjalp jeg til med Middagsmaden, skrælle Kartofler, Gulerødder og rense Salat og Spinat, eller jeg rørte min halve Ungdom noget gult noget med Sukker i eller æltede Dejg, for vi maatte ofte bage, da der var mange Gæster, og Familien var stor.

Efter Middagsopvasken skulde Gaarden rives, Brændet stakkes ell. lign. Noget, jeg holdt meget af, var at gaa til Købmanden eller i Brugsen. Det var den sjoveste Maade, de havde at ekspedere paa, som næsten aldrig fik Ende, for de skulde alle snakke med Købmanden om Alverdens Ting paa det mest drævende sjællandske, man kan tænke sig. Jeg levede mig hurtigt ind i Befolkningens Liv i Landsbyen.

Om Aftenen var min Kammerat og jeg gerne sammen paa Cykletur, eller vi blev i en af Gaardene. I Præstegaarden spillede vi gerne Boccia med hele Familien. Kl. 9 gik jeg op i Kirketaarnet og ringede Solen ned, det var vældig sjovt, og saa var den gamle Klokke fri for at gaa derop. Af og til havde vi fri til at tage i Vandet om Eftermiddagen — det var dejligt. Selvfølgelig var det ikke lutter Lagkage, heldigvis, for paa de svære Dage lærte jeg stærkere end nogensinde at forstaa Spejderloven, og hvormeget det betyder at leve efter den. Du kan tro, det ogsaa er sundt at være borte hjemmefra og hos vildtfremmede Mennesker.

Jeg synes, at Idéen med, at vi Børn af Byen tager paa Landet og hjælper til og lærer at forstaa Livet derude, er vældig god og spejdermæssig, og den fortjener, at du og jeg og vore Kammerater med al vor Energi følger den.

Første Aar var der 6 Studiner ude, derpaa i denne Sommer blev de 6 til 150, og til næste Sommer skal vi mindst være tusind — siger Anne Lise Rubow. Hvis vi altsaa kan finde villige Piger, der ikke er bange for at arbejde i Ferien. For Resten kan jeg fortælle jer, at jeg ikke er den eneste, der er kommet glad og klogere hjem, og hvor Hjælpen har været til stor gensidig Glæde.

Seniorspejder! — Tag med!

Anne Lise Rubow, Svanemøllevej 58, Hellerup, vil give dig alle Oplysninger.

Med Spejderhilsen

Kirsten Gram.

Fotokonkurrence:

I Junibladet startede vi en Fotokonkurrence: Hvem indsender det skarpeste og bedste Billede, som kan svare til følgende Underskrift:

1. Den danske Pigespejder
2. Lejrliv
3. Lejrindretning.

Det skuffede os unægtelig, at Tilslutningen var saa ringe, og der var kun en, der kunde komme i Betragtning, men det var til Gengæld ogsaa ualmindelig gode og smukke Billeder, hvoraf For-sidebilledet var det ene. — Tropsfører Førken Anna Lund Jensen. Herning vil faa Præmien tilsendt.

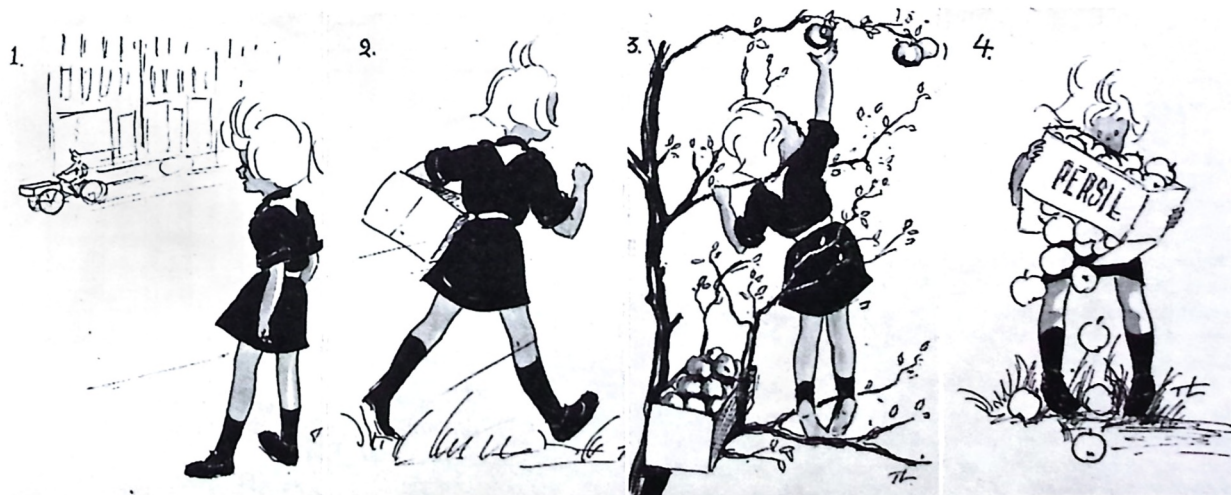

Frugtindsamling

Har du ogsaa været ude at samle Blommer og andet godt?

Her ser vi en Aalborgpatrulje med sin Lastcykle paa Arbejde. Der er endnu megen Frugt — saa ræk en hjælpende Haand i Dag. Selv om du maaske tænker, du bedre kan tage ud i Morgen, er det ikke sikkert, at Frugten kan tænke sig at lade være at raadne.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Paa Søndag skal Thinka og de andre ud at samle Æbler, og der er nogen, der har sagt, at de skal køre paa Budcykler — det bliver vel nok sjovt!

Puh, saa gi'r de hende bare en Papkasse — og nu havde hun netop glædet sig saadan til at køre paa Budcykel!

Men Thinka skal nok faa lige saa mange Æbler som de andre alligevel — ja, hun skal.

De ku' bare ha' gi't mig en Budcykel, ja, de ku'.

For- hindrings Løbet

A propos solvpladerne paa Akelapatruljens hæderkronede stander, saa bærer den ogsaa paa sin brunmalede stang en dengang meget omstridt og særdeles pompøs plade med inskriptionen: „Forhindringsløbet —“ og en nu ulæselig dato.

Det var egentlig ogsaa en god historie, som vi endnu mindes med glæde.

Saa vidt jeg husker, var det et af de forhindringsløb, hvor den patrulje, der fik flest points hjem, det kommende aar skulde bevare, værne og bære troppens fane. Det var saaledes en meget alvorlig konkurrence, vi startede paa en øsende, styrtende plaskregnende efteraarssøndag.

Regnvejret gav vor patrulje en chance ligefra starten, vi var opdraget til og havde opdraget hinanden til at møde i al slags vejr og især til at lovprise regn- og andet uvejr, hvor vi saa nogenlunde havde skoven og verden for os selv.

Forhindringsløbet var af den slags evigt nye og fængslende, hvor man snuser sig igennem et stykke terræn ved hjælp af spor og paa sin vej — hvis denne ellers er rigtig — finder opgaver, der skal løses med snilde, — smaa hunde, der skal bindes med pælestik, — pludselige situationer, der skal tages med strakt arm og adræthed — og et stykke staaltraad, der i løbet af ingen tid skal blive til et køkkenudstyr til en polakfamilie med 5 børn.

Til et saadant foretagendes alvor hørte, at jeg som flokkens leder inden afgang brølede ud over det regnplaskende torv: „Se Eder vel for, oh ulve!“ — hvortil ulvene mere eller mindre taktfast hujede igen: „Vi ser os vel for, oh Akela!“ og saa løb vi i trav ud ad den vej, hvor dommerne, tropsførere fra et par nærliggende byer, havde ladet os ane, vi vilde finde det første spor i form af en okkerklut.

Som det regnede! Regnvejrstudstyret var det saa som saa med, halvdelen omtrent havde regnfrakker og den anden halvdel gummistøvler, og en af de to smaa havde faaet en overordentlig stor ny spejderhat, hvorunder de begge løb og lignede en mærkværdig paddehat. Wikkelvejr havde ikke kunnet modstaa fristelsen til at tage et par flunkende nye brune laksko paa, men hun sagde, de var særlig vandtætte — saa saaledes var udstyret ret beset det bedste.

Da vi kom til skoven, skulde vi finde den første okkerklut — og det fandt vi ikke, derimod mødte vi, netop som vi til vor befæmpelse begyndte at ane næste hold nede paa vejen — en usandsynlig vaad og overmaade vred skovløber med et sjaskevaadt brev i haanden, og inden jeg i min kvide skulde spørge, om han havde set okkerspor, tordnede og drønedes han ud over vore dryppende og egentlig uskyldige hoveder, at nu blev det snart forbudt de forbandede spejdere at rende og grise til i skoven, han skulde tale med godsejeren, skulde han, i morgen, nej allerede i dag — her havde han rendt efter noget, han havde troet var blodsporene efter et anskudt dyr, og saa var det de infame spejders malerklatter, og hvad skulde det være godt for, og der var vel lov og ret i landet, og hvorfor skulde piger skabe sig og være spejdere og løbe med store knive i bæltet, og sikke tider, vi levede i, og her kunde vi selv se et brev, han havde fundet i et træ, og hvad skulde det ligne, vi kunde vel bruge postkasser som andre kristne mennesker — og forøvrigt var alle sporene regnet væk!

Resten af samtalen er ligegyldig — jeg fik brevet, hvorpaa der kun lige kunde skimtes, at vi skulde begive os til de krumme ege og derfra mod nord — og afsted løb vi i trav, netop som „losserne“ svingede ind ad skovleddet.

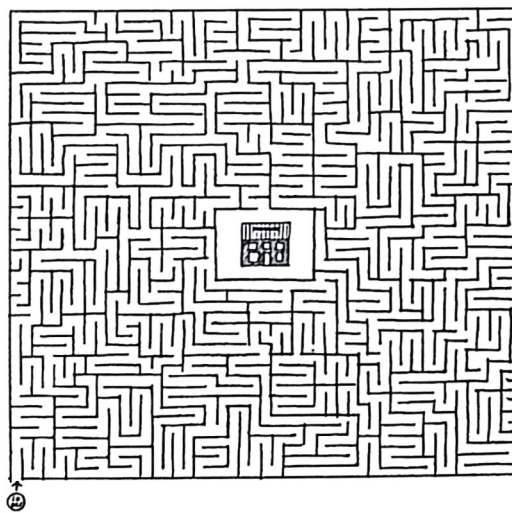
Der vilde have været dejligt ved de krumme ege, hvis

Præmieopgave

Indsendt af Inge Buck, Varde trop

Klip ud eller lav en kopi og indsend den til J. Jensenius, Raadhustræde 1, Kbhvn. K, senest den 15. oktbr. Der vil blive trukket lod om 3 „Nalle“bøger.

Hvem kan finde 10 ørens vej til sparebøssen?

(Forhaabentlig er ikke alle 10 ørers vej til Spejderhuset saa besværlig.)

solen havde skinnet paa de store gyldne og røde blade, men det regnede, og vi skulde videre mod nord.

Den vrede skovløber havde kun altfor ret, malerklatterne var sejlet væk, og vi var allerede kommet langt mod nord uden at finde noget, da en af de smaa faldt over et langt stykke staaletraad. Nu maa man vide, at altmuligmandsopgaver lige var opfundet og højmoderne, saa ingen undrede sig, da korporalen, der var fiksest til de dele, lige paa stedet og uden toven lavede et lillebitte sæberis og en umaadelig sikkerhedsnaal, mens vi andre trippede rundt i sjasket og de vaade blade. Vi var nu opmuntrede og sikre paa vejens ufejlbarlighed og løb glade videre mod de nye opgaver. Stien, vi trolig havde fulgt siden de krumme ege, førte nu ud af skoven og op over mod et lille hus, ved hvis gavl der stod en cykle, ovenikøbet — oh triumf — en punkteret cykle! Overfor denne opgave nr. 2 bortvejredes enhver tvivl. Naturligvis havde vi lappegrejer (og stoppegrejer og samaritergrejer og alverdens andre slags grejer). Een gik ind og spurgte, om hun maatte laane en spand vand, og det fik hun, men blev spurgt, om hun dog ikke hellere vilde have en kop kaffe?

Har I prøvet at lappe en cykle i regnvejr, i koldt regnvejr? Dæk og slange smatter og glider mellem fingre, der er valne, blaa og vaade. Vi skiftedes til at tørre og varme fingrene og saa forsøge, tilsidst masede 8 par meget snavsedede og sneglekolde fingre med at faa dæk og slange paa plads, og de to smaa udstødte et hujende jubelskrig, da det lykkedes, et vræl, der var saa overordentligt, at gaardmandskonen kom trippende til: „Men Josses dog, smaa spejderpiger! Har I lappet fars gamle cykle? Jamen, det var dog altfor galt, og saa mange slags tak skal I have, osv. osv. osv. osv., og nu skal I rigtig nok ind i varmen og have en kop kaffe!“

Det gik pludselig og fælles op for os i al sin vederstyggelighed, at den cykle, vi havde lappet paa i 3 kvarter, ikke hørte med i løbet — og i skuffelsen følte vi os med eet meget vaade og forkomne og forurettede. Vi sagde i tankerne farvel til hæderen og fanen og højt tak til kaffen. Det var dejligt at blive tør ved en komfurild. Det knagede og bragede i brændestykkerne og fra Wikkelvejrs revnende lakske, og konen fyldte os med varme, megen snak og endnu mere ros for vor enestaaende hjælp-somhed. Ja, det var maaske lidt fejgt, at vi lod hende blive i den tro paa hjælp-somheden, men det varmede alt-sammen.

Imidlertid blev klokken mange, saadan som den saa tidt gør, og vi lod os underrette om nærmeste vej til det sted, vi skulde mødes efter endt øvelse. Regnen var holdt op, men verden laa stille, graa og mat, mens vi stille, graa og matte vandrede under de endnu dryppende træer til mødestedet — uden andre trofæer end et lille piskeris

og en stor sikkerhedsnaal, som ihvertfald vi store vist nok alle var begyndt at tvivle paa ufejlbarligheden af.

Paa mødestedet var der til vor undren ikke en sjæl, og der kom heller ingen det første kvarter. Derfor begyndte Akelaerne at bygge en vindskærm. Nu maa du vide, min egen ven, at i de dage var en vindskærm en aldeles nødvendig ting, man spiste ikke sin medbragte mad endsige satte sig til at betragte naturen, førend man havde bygget sig en vindskærm. Og denne var god og tæt, flettet som den var med smaa grankviste af den slags, man paa ingen maade maa røre ved. Bag denne klumpede vi os sammen og sang, saa det gjaldede, vor lokalpatriotiske slagsang — da en af dommerne pludselig kom og fandt os. Det var en rar og sympatisk tropsforer, der gik som en stork, havde et hoved som en spiselig svalerede, og om hvem der hviskedes højlydt, at hun var indehaver af en chokoladebutik. Hun sagde rent ud, at de havde glemt os! De andre patruljer havde givet op ved skovløberhuset, og først for lidt siden var man kommet i tanker om, at vi ikke var kommet hjem. (Men trost jer, den slags forglemmelser sker ikke nuomstunder!) Imidlertid beundrede hun af ærligt hjerte vindskærmen, saa med ikke ugunstig undren paa sæberiset og den til en hel patruljes behov beregnede sikkerhedsnaal, lo en høj, forjættende latter, da hun hørte om cyklen og erklærede, at hvis det stod til hende, havde vi vundet, selv om øvelsen egentlig havde omfattet en samaritteropgave, en kimsleg og noget krimskrams, jeg ikke længere kan huske!

Men der var alle dage nogen, der misundte os de chokoladeknapper, hun gav os af sit hjertes og sin butiks overflod — og saa solvpladen, naturligvis!

Akela.

Det Danske Pigespejderkorps

pr. 1. Juli 1940

Paa Grund af Pladsmangel kommer denne Oversigt over Troppene først i Bladet nu

	Spejdere	Blaam.	Ialt
KØBENHAVNS DIVISION			
1. København	24		
2. København	32		
2. København, Blaamejsetrop...		11	
3. København	30		
4. København	20		
Jeanne d'Arc	30		
Amager	44		
Sønderbro	22		
Sct. Georg	37		
1. Øbro	22		
	261	24	285

HELLERUP DIVISION			
1. Hellerup	50		
2. Hellerup	51	15	
Øregaard	18		
Dyssegaard	12		
	131	15	146

FREDERIKSBERG DIVISION			
Brønshøj	32		
Falkonér	44	8	
Fuglebakken	45		
Graagæssene	22		
Meiserne	56		
Ryvang	30		
	229	24	253

VILDGÆSSENE'S DIVISION			
Vildgæssene fra Vassijaure	38		
Vildgæssene fra Svappavara ...	32		
Vildgæssenes Seniortrop	15		
Vildgæssenes Blaamejsepatrulje.		6	
	85	6	91

LYNGBY DIVISION			
Bernstorff	24	5	
Folehave	33	6	
Gentofte	28		
Holte	37	12	
Hvidegaard	32	5	
	154	36	190

FREDERIKSBORG DIVISION			
1. Helsingør	78		
2. Helsingør	39	22	
Sct. Mariæ	7	8	
Ølstykke	9		
Birgitte Gjøe	58	13	
2. Hillerød	26		
	217	43	260

HROAR DIVISION			
Glostrup	21	6	
Ringsted	56		
Roskilde	55		
Svinninge	15		
Vig	8		
	155	6	161

ANTVORSKOV DIVISION			
Korsør	40		
Samsø	18		
Næstved	65		
Skelskør	25	12	
Slagelse	88		
Sorø	23		
	259	12	271

GEFION DIVISION			
Mern	6		
Præsto	14		
	20		20

BORNHOLM DIVISION			
Rønne	40	6	
	40	6	46

LOLLAND-FALSTER DIVISION			
Nakskov	31	5	
Nykøbing F.	55		
Nysted	9		
Stubbekøbing	18		
Søllested	12		
	115	5	120

SCT. KNUD DIVISION			
Glamsbjerg	9		
Kerteminde	20	13	
1. Odense	18		
2. Odense	26		
3. Odense	35		
	108	13	121

REVENTLOW DIVISION			
Faaborg	48	14	
Korinth	41	9	
Svendborg	45	8	
Rudkøbing	23		
	157	31	188

	Spejdere	Blaam.	Ialt
VENDELBO DIVISION			
Frederikshavn	35	21	
Hjørring	40	17	
Sæby	11	9	
	86	47	133

NØRREJYSKE DIVISION			
Aalborg Senior	18		
2. Aalborg	10		
3. Aalborg	18	19	
4. Aalborg	20	18	
5. Aalborg	33		
Nibe	16		
Svendstrup	9		
Logstor	14		
	138	37	175

LIMFJORD DIVISION			
1. Thisted	34	9	
	34	9	43

HEDE DIVISION			
Lemvig	15	4	
Struer	17		
1. Holstebro	25		
2. Holstebro	28	9	
	85	13	98

TJELE DIVISION			
1. Hobro	46		
1. Randers	95	8	
1. Viborg	73	8	
	214	16	230

DJURSLAND DIVISION			
Grenaa	44	12	
Hornslet	30	7	
	74	19	93

AARHUS DIVISION			
1. Aarhus	32		
2. Aarhus	22	8	
Dronning Dagmar	36	13	
4. Aarhus	35	27	
5. Aarhus	27		
6. Aarhus	25		
	177	48	225

	Spejdere	Blaam.	Ialt
HIMMELBJERG DIVISION			
Brædstrup	6		
Hammel	24		
Hadsten	25		
1. Skanderborg	21		
1. Silkeborg	36		
2. Silkeborg	24		
	136		136

MIDTJYSKE DIVISION			
Braaskov	12		
Herning	43	9	
Horsens	24		
Kibæk	26		
	105	9	114

OLAF RYE DIVISION			
1. Vejle	17	14	
Kolding	84		
1. Fredericia	45	9	
2. Fredericia	22		
	168	23	191

BLAAVAND DIVISION			
Esbjerg	36		
Varde	35		
Vestjysk Kostskole	15		
Ølgod	20		
Grindsted	12		
	118		118

MARSK DIVISION			
Løgumkloster	7		
Ribe	39	6	
Tønder	36	15	
	82	21	103

DYBBØL DIVISION			
Aabenraa	57	14	
Sønderborg	52	11	
Graasten	39		
	148	25	173

SKAMLINGSBANKEN DIVISION			
Rødding	24		
Toftlund	19		
Haderslev	24		
	67		67

Det Danske Pigespejderkorps 3576 Spejdere, 495 Blaamejser, ialt 4071

Saa vandrer vi ud — med Udstyr fra Depotet!

Vandresko..... Størr. 32-40. Kr. 23,50—27,50	UNDERKJOLER OG BENKLÆDER
Spejder- og Skolesko — 35-40. Kr. 34,00	Hel Sæt, blaa, Silke, Størr. 40-48. Kr. 10,50
Vandre- og Skistøvler — 32-40. Kr. 28,00—32,00	do. - Silke-Traad - 40-48 Kr. 10,00—12,75
Spejderstøvler, lange, Rest..... Kr. 20,50—21,50	do. Børne do. - 5-8. Kr. 5,45 - 6,85

Vi fører kun det bedste Fodtøj; Navnet **ALSBOE** garanterer!

Vindjakker 6 Størrelser..... Kr. 15,75—19,75	Tværsæk, graablaa..... Kr. 3,50
Vindtøjsbluser 6 — Kr. 11,25—15,50	do. med indv. Lomme..... Kr. 4,25
Duvertinebluser 6 — Kr. 13,00—16,25	do. med Lynlaas..... Kr. 5,75
Sweater, haandst..... Kr. 15,00—19,00	do. med 2 Lynlaase og Skindkanter
Slip-over, — Kr. 7,50—9,50	og -Remme..... Kr. 6,75
Sokker, svære, uldne..... Kr. 3,50	

BENKLÆDER

Jersey, Størrelse 3-0..... Kr. 2,40—2,85	Traad-Silke, Størrelse 40-48..... Kr. 2,75—4,75
do. — 5-8..... Kr. 1,80—2,25	do. — 4-6..... Kr. 2,30—2,60
Maco, — 2-3..... Kr. 2,25—2,50	do. m. Foer, Størrelse 4-8... Kr. 3,30 4,25
do. — 5-7..... Kr. 1,50—1,95	

HANDSKER — LUFFER — VANTER

Vi har det, der er pænt og praktisk!

Handsker, hvide..... Kr. 2,50	Luffer, blaa..... Kr. 1,50—2,20	Vanter, blaa..... Kr. 2,25—2,50
do. Børne, hvide. Kr. 2,00	do. blaa..... Kr. 2,50	do. hvide..... Kr. 2,25—2,50
do. Skind, brune Kr. 9,50	do. haandstrik.. Kr. 2,25—3,00	

Send Bestillingen med Angivelse af Alder eller tegn Haanden af paa Papir

Pigespejderdepotet Lundsgade 6, Ø Giro 40673 Øbro 8383

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 64, København K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER:

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

KORPSKONTORET

Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104.

KORPSETS KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø, Telf. Øbro 8383.
Postgiro 38427.

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø, Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673.

„PIGESPEJDERNE“

Redaktør Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION

Fru Anne Marie Larsen, Sdr. Boulevard 38 F, Odense. Postgiro 36302. Telf. 3184.

„FØRERBLADET“

Redaktør Frk. Karen Hartvig, Hansensvej 18, Hillerød. Postgiro 33633.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Nykøbing F.

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 199, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, S. Boulev. 38F, Odense. Postgiro 363 02
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOKTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 17. September 1940.